

UUDENMAAN NÄKÖALA

SKP:n Uudenmaan piirijärjestön julkaisu
1/2024

Tässä lehdessä

2 Ketkä, jos emme me? • 2–3 Juuremme ovat kansainvälisessä työväenliikkeessä • 4 Lisää ja laajempaa joukkoliikennettä! • 5 Nuoret ja opiskelijat vaativat reiluja elämisen ja opiskelun mahdollisuuksia • 5 Oikeudet ja rauha kunniaan • 6 Jokelan sote-yksikköön minimaaliset palvelut • 6 Hyvinkääläiset puolustivat terveys-asemaansa • 7 Syyt Ukrainan sodan takana • 8 Vapaa Palestiina!

PÄÄ- KIRJOITUS

Jiri Mäntysalo

SKP:n
Uudenmaan
piirijärjestön
puheenjohtaja

Ketkä, jos emme me?

Isot epäkohdat luovat tarpeen joukkotoiminnalle. Tämä tarve on kovin selvästi näkyvillä. **Orpon** ja **Purran** porvarihallitus myöntää verohelpotuksia suurituloisille samalla kun leikkaa vähävaraisilta ja palveluista sekä tuhoaa hyvinvointia ja toimeentuloa. Kuuluisa ”velkalaivan kääntäminen” paljastui pian monille vaalipuheisiin luottaneillekin ideologiseksi hyökkäykseksi työntekijöiden järjestäytymistä, tasa-arvotyötä, tulo- ja varallisuuserojen kaventamista sekä työväenluokan oikeuksia vastaan.

Miljoonat ja miljoonat ihmiset ympäri maailman eivät ole voineet ummistaa silmiään Israelin toteuttamalta palestiinalaisten kansanmurhalla Gazassa vaan Israelin toiminnan paljastuttua joukkotuhonnaksi ovat monet aiemmin kantaaottamattomat ryhtyneet toimimaan ja pitämään vapauden, elämän ja kansainvälisen oikeuden puolta. Vuosikymmenten laitton palestiinalaisalueiden miehitys ja apartheid on saatava päättyään - Israelia vastaan on voimistettava boikotteja ja painetta kunnes se vetäytyy sille kuulumattomilta alueilta ja Palestiinan valtio toteutettava.

Myös Suomessa ovat korkeat elinkustannukset tuoneet syvempiä ongelmia etenkin pienituloisten arkeen. Pakolliset menot syövät monien lähes kaikki käytettävissä olevat tulot eikä säästämiseen, virkistykseen tai omaehtoiseen tekemiseen tahdo jäädä mitään mahdollisuutta. Asumiskulut ovat olleet pääkaupunkiseudulla ja monissa Uudenmaan kunnissa jo kauan yli kipurajojen.

Poliittinen eliitti on tyytynyt toteamaan tilannetta ja jopa väärastelemään sitä samalla kun haluavat antaa ymmärtää, ettei elinkustannuksille voida tehdä mitään ja markkinoiden tulee antaa hoitaa asiat vapaasti. Vaihtoehtojen mahdollisuus tulee kuitenkin selväksi, kun huomaa politiikan Suomessa seuraneen jo vuosikymmenten ajan yksiä samoja rikkaita palkitsevia raameja. Mitä jos kokeiltaisiin seuraavaksi jotain uutta?

Ympäristöpolitiikassa nykyhallitus flirttailee ilmastodenialistien kanssa ja tukeutuu väsyneeseen harhaan siitä, ettei Suomen tulisi tehdä ilmastotoimia, koska Kiina ja Intia. Milloin tarkalleen on siis aika suhtautua asiaan riittävällä vakavuudella Suomessa? Sitä paitsi Kiina on jo kauan ottanut isoja askelia muun muassa puhtaan energian käyttöönotossa. Pienten maiden vahvuus on ketteryys – toimia voidaan toteuttaa ripeämmin ja niiden vaikutusta seurata tiiviisti samalla tukien ja edistämien ilmastotoimien ja ympäristöratkaisujen kansainvälisessä yhteistyössä. Lisäksi ilmastotoimien ja ympäristöpolitiikka on myös asukkaita ja elämää hyödyttävää, esimerkiksi kattavampi ja edullisempi joukkoliikenne sekä viheralueiden ja lähiluonnon turvaaminen.

Ajatusta toiminnan tarpeen syntymisestä epäkohtien ilmetessä ja voimistuessa olisi syytä kääntää asetelmaa entistä enemmän jatkuvaan aktivismiin ja reilumman maailman rakentamiseen. Vaikka päättäjiä vaihtuisikin toisenlaisiin, niin ulkoparlamentarisella työllä on valtava potentiaali muutosten vauhdittajina ja uusien ongelmien estämisessä. Ennaltaehkäistävyys on kova sana entistä vahvemmin myös sotessa.

Jos et vielä ole noussut barrikadeille, niin kysyn sinulta: Miksi? Aikamme haastaa kysymään: Ketkä, jos emme me? Voittavissa meillä on vapautemme. Liity taisteluun toveri!

Juuremme ovat kansainvälisessä työväenliikkeessä

Miksi jättää keskustelu EU:sta vain heille, joiden puheista huolimatta kova talouskuri ja EU:n ulossulkevuus, linnakemaisuus vain vahvistuu?

Kesäkuussa 2024 käydään jälleen vaaleja. Äänestysprosentti on eurovaaleista toiseen ollut parhaimmassa tapauksessa noin 40 % luokkaa. Euroopan unionin päätöksenteko on tavallisesta työntekijästä ja työttömästä etäällä eikä korkeimpia päättäjiä edes valita vaaleilla. Talouspolitiikallaan ja perussopimuksillaan (joita hätätää kuorutetaan sosiaalisten oikeuksien pilareilla) EU osoittaa oikeistolaisuuden olevan kiveen hakattu, joka ei näyttäisi olevan paljoakaan muutettavissa. Ei kovin helposti. Miksi näissä vaaleissa siis kannattaa edes äänestää? Eikö näitäkin vaaleja voisi vaan boikotoida? Tai miksi tällä hetkellä pientä SKP:ta kannattaisi näissä vaaleissa äänestää? Onhan ehdokkaiden läpi saaminen näissä vaaleissa vielä vaikeampaa, kuin vaikkapa eduskuntavaaleissa pelkästään korkean äänikynnyksen vuoksi.

Kommunistina tähän on helppo vastata. Vaalit toimivat vähintäänkin puhujalavoina. SKP on Suomessa ainoa vasemmistolainen EU-kriittinen puolue. SKP on puolue, joka ei tyydy EU:nkaan osalta vain kosmeettisiin muutoksiin tai kivoilta kuulostaviin, pienituloisten kannalta sinänsä merkityksettömiin reformeihin. EU-eroa kannattava SKP ei myöskään tyydy kansallismieliseen ajatteluun, jossa riittäisi, Suomen ero unionista ja markan palauttaminen. Päinvastoin, olemmehan internationalisteja, joiden ajatusmaailmaan piikkilangat, raja-aidat ja muurit eivät mahdu. Kyse on myös periaatteesta ja demokratiasta. Miksi vaali toisensa jälkeen olisi taktisen äänestämisen hengessä tyydyttävä äänestämään

vain sitä vähemmän huonompaa vaihtoehtoa? Niitä, jotka pääsevät varmemmin läpi, mutteivät saa juurikaan mitään muutoksia aikaan päätöksentekokelemissä. Eduskuntavaalit 2023 osoittivat taktisen äänestämisen toimimattomuuden. Jos toisaalta on vain ehdokkaita, jotka eroavat toisistaan vain vähän, voidaan sitten varmaan siirtyä kaksipuoluejärjestelmään? Tällä hetkellä valtavirtakeskustelussa kuuluvat vain kahdenlaiset äänet. Näin myös EU:sta puhuttaessa. Muunlaisten äänien esiin tuominen ei ilmeisesti ole sitten hyväksyttävää.

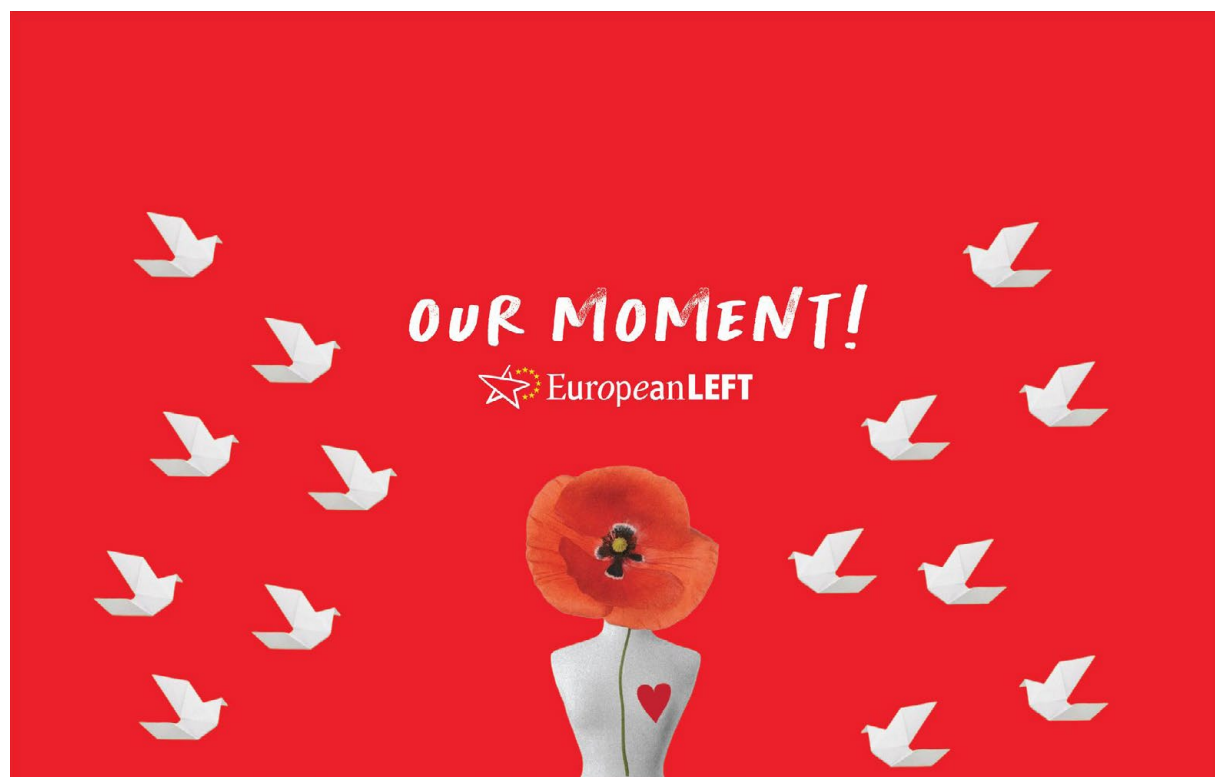
SKP on
Suomessa ainoa
vasemmistolainen
EU-kriittinen
puolue.

2010-luvulla EU-mieliset olivat hyväksymässä pelastuspaketteja kreikkalaisille pankeille ja eurooppalainen parlamentaarinen vasemmisto katsoi sivusta, kun kreikkalaiset kärvistelivät. Äänissä olivat ne, jotka puolustivat uusliberalistisia ”pelastuspaketteja” ja ne, jotka vastustivat niitä velkaantuneita kreikkalaisia moralisoiden. Koronapakettien aikaan toisaalta keuhuttiin elvytysrahoja, kun toisessa päässä koronaelvytyspaketin hyväksyminen tuomittiin suorastaan ”epäsanmaalliseksi” teoksi. Ei ole EU-jäsenyyttä kriittisesti kannattavan **Yanis Varoufakis**in näkemyksiä kuulunut parlamentaarisen vasemmiston piirissä. Ei Suomessakaan. Ehkä kannattaisi.

Varoufakis on EU-mieliseksi vasemmistolaiseksi tuonut hyviä ja tärkeitä pointteja EU-keskusteluihin. Varoufakis mukaan esimerkiksi elvytyspakettia ei tulisi nähdä kovin hyödyllisenä ottaen huomioon, kuin Brysselin ja Berliinin pomot ovat vaatineet talouskurjistusten jatkamista.

EU-keskustelua hallitsevat tällä hetkellä EU-mielinen oikeisto ja EU-vastainen, maahanmuuttofobinen oikeisto. Mukana hengaavat näiden välissä oleskelevat tahot. Ne, jotka uskovat EU:n päätöksen olevan muutettavissa jokseenkin humanimmaksi ja ekologisemmaksi. Toisaalta ovat myös ne, enemmän niskan päällä olevat, jotka eivät pelkästään usko, että EU on muutettavissa (ulosulkevammaksi, suuryritysten ja militaristien leikkikentäksi), vaan myös muuttavat sitä haluamakseen ilman suurempia taipumisia kompromisseihin. Joku voisi todeta tähän, että EU:n oikeistolaisuus on helpompaa, kuin sen vasemmistolainen sen perusluonteensa vuoksi.

Vaan miksi jättää keskustelu EU:sta vain heille, joiden pyrkimyksistä tai puheista huolimatta kova talouskuri ja EU:n ulossulkevuus, linnakemaisuus vain vahvistuu? Eikö meidän kriittisempien tulisi päinvastoin pyrkiä ottamaan keskustelua haltuun? Tällä hetkellä EU vaikuttaa vielä hyvin vahvasti arjessamme. Kriittisistä kommentista huolimatta EU-jäsenyyden kannatus on vahvaa Suomessa. Sen uskottava haastaminen ei ole mikään maailman helpoin asia. Jostain on kuitenkin lähdettävä ja on käytettävä niitä työkaluja, mitä käytettävissä on. Yksi hyödyllinen työkalu tässä

Euroopan vasemmiston joulukuun 2022 kongressin osallistujien yhteiskuva "Rauhaa, leipää, ruusuja" -viestin kanssa Itävallan Wienissä. Kuva: Euroopan vasemmisto (European Left).

on vuonna 2004 perustettu Euroopan vasemmisto, joka edelleen jatkaa paremman Euroopan vaatimista. Euroopan vasemmisto nojaa sosialismin, kommunismin ja työväenliikkeen arvoihin ja perinteisiin, jossa ajetaan feminismiä, sukupuolten välistä tasa-arvoa, ympäristöliikkeitä ja kestävä kehitystä, rauhaa, kansainvälistä solidaarisuutta, ihmisoikeuksia, humanismia, antifasismia, edistysellistä ja avointa ajattelua.

Euroopan vasemmiston vaali-ohjelma yllätti iloisesti radikaaliudellaan. Vaali-ohjelmassa esitetään muun muassa antifasistisia vaatimuksia (esimerkiksi eurooppalaisen antifasistisen keskuksen perustamista) ja vaaditaan vesivarojen ja esimerkiksi energia-alan saattamista julkiseen omistukseen, terveyspalvelujen maksuttomuutta, oikeutta kohutuuhintaiseen asumiseen, vakaus- ja kasvusopimuksen korvaamista sopimuksella, joka perustuu enemmän sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen ja ympäristöarvoihin. Euroopan vasemmisto tuomitsee Venäjän hyökkäyksen, vaatii Venäjän joukkojen vetäytymistä, neuvotteluja ja loppua militarismille sekä esimerkiksi tulitaukoa Gazaan. Vaali-ohjelmassa osoitetaan myös solidaarisuutta valtiottomille kansoille (kuten esimerkiksi palestiinalaisille, kurdeille ja länsisaharalaisille).

Keskeistä on, että Euroopan vasemmisto tuo esille vaali-ohjelmassaan tarpeen "perustaa demokraattisesti uudenlainen EU." Euroopan vasemmistossa on EU-vastaisia ja EU-jäsenyyttä kannattavia vasemmistolaisia ja kommunistisia puolueita ja liikkeitä. Muotoilu on siis enemmän, kuin kohdallaan. On konkreettisia vaatimuksia vastustamisen lisäksi, uskalletaan aidosti vaatia järjestelmän haastamista. Euroopan vasemmisto toimii myös internationalistisena vasemmistolaisena verkostoitumiskanavana eurooppalaisen työväen suuntaan. Linkkejä on muuallekin päin maailmaa. Esimerkkeinä vaikkapa Latinalaisen Amerikan vasemmisto (São Paulon foorumin kautta), Palestiinan kansalaisyhteiskunta ja Israelin radikaalivasemmisto (Lähi-idän työryhmän kautta). Internationalismia kun ei liiaksi ole aikana, jolloin Suomen Nato-jäsenyys ja itärajan sulkua, Turkin ja EU:n pakolaissopimus

ja siirtolaispolitiikan ulkoistaminen Pohjois-Afrikan maille ovat vain joitakin linnake-Euroopan rakennuspalikoita syvemmän sisäänpäinkääntymisen osoituksia.

Tässä joitakin argumentteja sille, miksi näissäkin vaaleissa kannattaa äänestää ja osallistua. On tietenkin makuasia, onko lopulta epärealistisempää uskoa, että A) vaaliboikotti johtaa oikeasti johonkin, B) skp:läisiä nousee EU-parlamenttiin, C) EU:ta voi reformoida, kun vaan äänestetään varmasti läpi meneviä parlamentaarisia vasemmistolaisia näihinkin päättäviin pöytiin (ulkoistaen vastuu vähän kivemmille päättä-

Meillä Euroopan vasemmistossa on konkreettisia vaatimuksia nykypolitiikan kritisoimisen lisäksi sekä uskallamme aidosti vaatia järjestelmän haastamista.

jille), D) "Fixit" riittää ja sen ajamisen voi ulkoistaa aivan hyvin vähän maahanmuuttokriittisemmillekin voimille, jotka ovat hallittavissa.

Vaan jos jätetään pois kokonaan vaihtoehto B, ja otetaan esimerkiksi vaihtoehto A, tulisi EU-vaaliboikotin oikeasti näkyä ja vaikuttaa maassa, jossa kaikesta huolimatta EU-jäsenyyden kannatus on korkeaa. Toistaiseksi tällaista ei ole näkyvissä, ei ainakaan siten, että se palvelisi kansainvälisesti ajattelevan työväen liikkeen ja pienituloisten asiaa. Ennenkin se vain pönkittää nykyisiä talouskurin rakenteita. Toimintaa ei voi jättää vain vaaliboikottiin, sillä porvaristolle kyllä riittää hyvinkin matala äänestysprosentti.

Vaihtoehto C:tä valittaessa, tulisi varmistaa, että ne vähän kovaa oikeistolaisia kivemmat euromepit oikeasti pyrkivät edistämään pienituloisten arkea meillä ja muualla EU:ssa. Ajavatko ne äänestämäsi euromepit radikaaleja reformeja? Sen oikeasti vasemmistolaisemman EU:n puolesta. Kaikki kunnia tuki **Stubbin** puolesta kampanjoineelle **Merja Kyllöselle**, joka

nosti taannoin esiin Ventotenen manifestin (kyseisestä manifestista käy ilmi, että ajatus yhtenäisestä Euroopasta on alun perin kommunistinen projekti, toisin kuin nykyinen EU:n kuvatus). Vaan ei kovin paljoa muita osoituksia ole siitä, että me tienataan tällä niin sanotusti. Miten ääni SDP:lle, vasemmistoliitolle tai vihreille olisi tässä tapauksessa parempi kuin ääni SKP:lle?

Vaihtoehto D:tä valittaessa, leikitään tulella. Sillä ruokitaan taantumuksellisuutta entisestään eikä luokkatiedottomasti "uudelleen itsenäistynyt Suomi" todennäköisesti olisi työväelle nykyistä parempi. Ehkä jopa päinvastoin. Katsoaan vaikkapa Brexitin sekoiluja. Kun rajoista piittaamattoman työväenliikkeen voimat ovat vähäiset, miten siinä voidaan varmistua, että "kansanjoukot" ovat vähintäänkin vahingossa, siinä projektin sivutuotteena ajamassa samoja asioita, kuin me? Entä jos me satumekin olemaan silloin se porukka, joka edistää korostetun suomalaisen maahanmuuttovastaista politiikkaa? Vähintään yhtä huonosti äärioikeistolaisempien voimien päättävissä pöydissä ajetaan edistysellisiä asioita, kuin liberaalimmassa versiossa. Muistetaan ensimmäisen maailmansodan ja maailmansotien välisen ajan opeukset! Joskus se liittoutuminen itse pirun kanssa ei välttämättä ole se paras ratkaisu.

Ehkäpä helppojen ratkaisujen, maagisten oikoteiden etsimisen ja omenoiden puusta tippumisen odottelun sijaan tulisi muistaa ne juuret, jotka ovat vahvasti kiinnittyneet kansainväliseen työväenliikkeeseen.

HEIKKI EKMAN
SKP:n Uudenmaan piirisihteeri, eurovaaliehdokas, Vantaa

Kansanvaltainen rauhan vaihtoehto eurovaaleissa

Eurovaalit pidetään keväällä, ennakoäänestys kotimaassa on 29.5.-4.6. ja vaalipäivä 9.6. SKP:n ehdokaslista on vaalien ainoa, joka näkee EU:n todellisen luonteen suurpääoman ja sotapolitiikan edun ajajana, ja joka esittää vasemmistolaista, antikapitalistista EU-kritiikkiä sekä tarjoaa vaihtoehdon rauhanpolitiikan ja kansainvälisen yhteistyön vahvistamiseksi.

Tavoittelemme eroa nykymuotoisesta EU:sta, ja haluamme toteuttaa sen suunnitelmallisesti ja hallitusti. Haluamme Euroopan, joka ei rakenna muureja vaan kansainvälistä solidaarisuutta. EU-kritiikkimme ei pohjautu maahanmuuton vastustamiseen kuten oikeistopopulisteilla, vaan unionin luonteeseen kapitalistisena projektina, joka luottaa porvarilliseen markkinatalouteen ja rajoittaa maiden omaa päätösvaltaa ja itsenäisyyttä, etenkin talouskysymyksissä.

Kommunistien linja EU-vaaleissa on rakentaa kansojen välistä solidaarista yhteistyötä, edistää vasemmistolaista irtiottoa EU:n talousajattelusta ja sopimuksista sekä toimia vahvasti työväenluokan vapautuksen, yhdenvertaisuuden, rauhan ja ympäristön puolesta. skp.fi/vaalit/eurovaalit-2024

Työväenliikkeen muuttuva kuva

Tiedonantajan valokuvaaja **Veikko Koivusalo** on dokumentoinut ansiokkaasti suomalaista politiikkaa ja siinä toimivia ihmisiä. Spartacus-säätiön valokuvaprojekti toimii työväenliikkeen ja kansalaisyhteiskunnan historiaa tallentaneen laajan kuvamateriaalin kartoittamiseksi ja järjestämiseksi niin, että siitä olisi tulevaisuudessa hyötyä laajemmalle yhteisölle. Kuvien digitointiprojekti on aloitettu vuonna 2022. Työ kuva-arkiston järjestämiseksi jatkuu myös vuonna 2024, mutta projektin painopiste muuttuu niin, että sen tärkeimmäksi toiminnaksi muodostuu kuviin liittyvien tarinoiden ja muistitiedon kerääminen.

Filmille on tallentunut paljon tapahtumia, joilla on ollut laaja vaikutus koko yhteiskuntaan. Tiedonantajan kuvaaja oli läsnä paikoissa ja tilanteissa, joihin harvoilla muilla oli pääsy. Tästä syystä Tiedonantajan kuva-arkiston materiaali kuvaa ainutlaatuisella tavalla työväenliikkeen historiaa. Kun tämä aineisto yhdistetään laajaan taustamateriaaliin, syntyy historiallisen materiaalin arkisto, joka on sekä nyt että tulevaisuudessa työväenliikettä tutkivien ja opiskelevien arvokas lähde. Kuvien tarinoilla on myös yleisempää yhteiskunnallista merkitystä ja arvoa. Lisätietoja: spartacus-saatio.fi

SKP:lle laaditaan kielipoliittista ohjelmaa

Kommunistinuorten esityksestä annetun SKP:n edustajakokousaloitteen mukainen kielipoliittinen ohjelma tulee käsittelemään muun muassa kielivähemmistöjen asemaa ja oikeuksien edistämistä, elinvoimaisen ruotsin kielen turvaamista, suomen kielen vahvistamista tutkimus- ja koulutuskielenä, maahanmuuttaneiden asiointia ja kotoutumista kielten näkökulmasta sekä suomen ja suomenruotsin viittomakielten asemaa.

Päämääränä on poliittinen ohjelma, jolla tähdätä yhteiskunnallista vaikuttamista kohti kielillisen monimuotoisuuden isompaa arvostusta myös päätöksenteossa, kieli-imperialismin torjumista sekä kielioikeuksien toteutumista ja vähemmistökielten parempaa elinvoimaisuutta.

Uudenmaan Näköala 1/2024

Julkaisija: SKP:n Uudenmaan piirijärjestö ry.

Päätoimittaja: Heikki Ekman. Taitto: Jiri Mäntysalo.

Painatus: Kustannusyhtiö TA-Tieto Oy.

Kannen kuva: Emma Grönqvist / Tiedonantaja.

Yhteydenotot Uudenmaan Näköalasta: skp.uusimaa@skp.fi.

Lisää ja laajempaa joukkoliikennettä!

Ihmisten kasvaneet elinkustannukset ovat totisinta totta. On määrätietoisesti kehitettävä joukkoliikennettä kattavammaksi ja edullisemmaksi, tavoitteena maksuton lähijoukkoliikenne.

Uudenmaan joukkoliikenneyhteyksien taso ja laajuus vaihtelevat suuresti. Todellisemman kuvan tilanteesta saa usein itse kokemalla ja testaamalla pitkin maakuntaa matkailua. Yhtenä uusimmista joukkoliikenneuutisista on Helsingin, Karjaan ja Hangon välisen H-junan liikennöinnin aloitus tammikuussa. Tärkeä VR:n junayhteys liikennöi kuitenkin valitettavan harvoin suoraan Helsingin ja Hangon väliä vaan keskittyy Karjaa-Hanko-väliin.

Uusi junayhtiö Suomen Lähijuna Oy lupaa avata lähijunaliikennettä muillekin Suomen kaupunkiseuduille kuin pk-seudulle. Yhtiöllä on kannatettavia ehdotuksia uusien reittien avaamisesta sekä ajatuksia lähijunaliikenteen tarpeesta muuallakin kuin pääkaupunkiseudulla. On kuitenkin huomioitava, ettei lähijunaliikenteen edistäminen tarvitsisi yksityisesti omistettuja yrityksiä mikäli valtio-omisteisella VR:llä olisi määrätietoiset intressit lähijunaverkostojen avaamiseen, toiminnan laajentamiseen sekä ennen kaikkea resurssit tämän mahdollistamiseen. Syyttävä sormi meneekin ensisijassa poliittisiin päättäjiin, jotka ovat laiminlyöneet VR:n toimintamahdollisuuksien kasvattamisen uskomalla markkinavetoisiin vaihtoehtoihin eli käytännössä kilpailun avaamiseen henkilöjunaliikenteessä.

Yksityisten toimijoiden välinen kilpailuasetelma ei ole itsessään omiaan edistämään kehitystä rai-

valistenkin kokemusten pohjalta ongelmia vuorovälien suhteen on ollut runsaasti, junat ovat olleet ruuhkaisia eikä lippujen hinnat ole alentuneet. Voiton maksimointiin on pyritty kustannuksia pienentämällä, joka on johtanut sotkuiseen ja huonokuntoiseen infraan sekä työntekijöiden riittämättömään määrään. Sellaisessa mallissa, jossa valtio-omisteinen junayhtiö liikennöisi yksityiset toimijoiden rinnalla, on vahvana skenaariona, että yksityiset yhtiöt kaappaavat itselleen tuottoisimmat reitit, jolloin valtionyhtiön vastuulle jää hiljaisemmat, mutta välttämättömät, reitit.

Yksi julkinen toimija raideliikenteessä selkiyttää myös liikenteen organisointia ja suunnittelua. Kuitenkin varsin vähäraiteisessa Suomessa VR:n monopoli olisi järkevästi perusteltavissa, koska silloin myös matkustajien näkökulmasta lippujen osto, aikataulujen tarkistaminen ja muu tiedonsaanti on koordinoitummin mahdollista järjestää saavutettavaksi ja yksinkertaiseksi. Tämäkin totta kai vaatii sen mukaisia panostuksia sekä valtionyhtiön että poliittisten päättäjien toimesta.

Markkinavomien palvominen on johtanut VR:n toiminnan heikentymiseen, kun töitä ja toimintoja on pilkottu omiin yhtiöihinsä ja VR:n on edellytetty kattavansa itse kulunsa ja tuottavansa voittoa ilman valtion tukea. Paremminkin organisoitu sekä rohkeilla tavoitteilla varustettu ja riittävällä rahoituksella turvattu yhteisesti

omistettu raiteiden ylläpitäjä ja liikennöitsijä kykenee kehittyvien junayhteyksien ja palveluiden tuottamiseen.

Joukkoliikenne kehittää vahvasti myös Uttamaata

Suomessa maakunnille olisi hyväksi, mikäli paikkakuntien välillä matkaaminen onnistuisi nykyistä huomattavasti paremmin

Kattavampi joukkoliikenne Uudellamaalla auttaisi kehittämään lähiseutumatkailua sekä maakunnan eri puolien esiintuomista.

junilla tai busseilla – maakuntiin tarvitaan lisää lähijuna- ja bussiverkkoja. Tällä olisi selvää hyötyä ihmisten arjessa, kun mahdollisuudet autottomuuteen ja elinkustannusten pienentymiseen olisivat kunnolliset. Paikalliset joukkoliikenneverkot antaisivat uutta potkua myös kotimaan matkailulle ja sitä kautta pienten alueiden elinvoimalle.

Tämän aikaansaaminen vaatii

Sm5-junayksikkö nro 44 Lentoaseman rautatieasemalla. Kuva: Otto Karikoski / Wikimedia Commons / CC BY-SA 4.0.

kuitenkin isoa muutosta suhtautumisessa liikennepolitiikkaan ja esimerkiksi kaavoitukseen. On tehtävä rohkeita ratkaisuja, joilla joukkoliikennettä edistetään ensisijaisesti yksityisautolun sijasta.

Kattavampi joukkoliikenneverkosto myös Uudellamaalla olisi alueellinen etu. Se auttaisi kehittämään lähiseutumatkailua sekä maakunnan eri puolien, nähtävyyksien, maisemien monimuotoisuuden, omintakeisten asuinalueiden, luonnon ja kaksikielisyyden esiintuomista.

Tarpeettomat Suomen sisäiset lennot on sen sijaan kiellettävä ilmastosyistä. Maakuntalennoissa on myös isoja kannattamattomuusongelmia ja puolityhjiä koneita lennätetään valtion tukirahalla. Tuet on panostettava juna- ja bussiliikenteeseen.

Liikkumisen tarpeet ja pienempi ympäristökuormitus yhteensovitettavissa

Ihmisten kasvaneet elinkustannukset ovat totisinta totta. On määrätietoisesti kehitettävä

joukkoliikennettä kattavammaksi ja edullisemmaksi, tavoitteena maksuton joukkoliikenne. Maksuttomuutta kohti voitaisiin edetä muun muassa laajentamalla ilman HSL-lippua matkustamisen oikeutta lastenvaunujen kanssa matkaavista myös nuoriin ja vähävaraisiin.

Oman auton käytölle tulee jatkossakin olemaan tarvetta monissa paikoissa – siksi on vaikutettava myös uusiutuvien polttoaineiden kuvaantuloon ja niiden hintoihin. Todellisen tarpeen mukainen ajaminen on olta-

tava edullisempaa kuin huviajelu. Jakeluvelvoitteesta luopuminen tai sen madaltaminen ei taasen ole järkevää politiikkaa. Ajamisen hinta voitaisiin sitä tarvitsevilla pitää kohtuullisena, mikäli uusiutuvien tuotantoa ja jakelua ryhdyttäisiin kansallistamaan, ottamaan julkisen sektorin tehtäväksi, ja lisäämään tuotantoa samalla vähentäen fossiilisten tarvetta. Silloin tuotantoketjut olisivat suurempia eikä hyödyttäisi yksityistä bisnestä.

JIRI MÄNTYSALO

TILAA TIEDONANTAJA

Systeemi on rikki ja se vaatii vaihdoksen!
Tiedonantaja toimii kanssasi työväen, sorrettujen, rauhan ja ympäristön puolesta, marxilaisella otteella.

Kuukausilehti paperilla ja diginä.

Vuositilaus 100eur / 75eur
(opiskelijat ja työttömät)
3kk tilaus 38eur / 33eur

Tilaukset
www.tiedonantaja.fi/tilaa
toimisto@tiedonantaja.fi
p. (09) 77 4 3810

Portugalin 50 vapauden vuotta

Radikaali vaihtoehto maailman muuttamiseen – Ett radikalt alternativ till att förändra världen – skpuusimaa.fi

Vantaan Rauhanpuolustajat

– Jo vuodesta 1973 –

Liity jäseneksi!
vantaanrauhanpuolustajat@gmail.com

[@rauhanvantaa](https://www.instagram.com/rauhanvantaa)

Vantaan Rauhanpuolustajat ry on poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumaton vantaalainen rauhanjärjestö. Olemme Suomen Rauhanpuolustajien Vantaan paikallisjärjestö.

Tarkoituksenamme on toimia rauhan, aseistariisunnan, yhdenvertaisuuden, ihmisoikeuksien sekä maailmanlaajuisen tasa-arvon ja solidaarisuuden puolesta.

Vantaan Rauhanklubeja pidetään pääsääntöisesti herran kuussa, tällä hetkellä kuukauden viimeisenä keskiviikkona, ja ne ovat avoimia kaikille.

Keskustelemme avoimessa, avarassa ja kriittisessä hengessä. Tule juttelemaan Sinua askarruttavista kysymyksistä!

Pankkiyhteys: FI40 5780 3820 2005 57

Nuoret ja opiskelijat vaativat reiluja elämisen ja opiskelun mahdollisuuksia

Opiskelijat ovat olleet pienituloisten rinnalla aina sitä ryhmää, joiden on käsketty joustaa ja joilta on nipistetty toimeentuloa, tulevaisuudenuskoa ja terveyttä, kun poliittinen eliitti on vetänyt esiin kortin ”julkisen talouden sopeuttamisesta” ja ”velkalaivan kääntämisestä”. Tälläkin hetkellä opiskelijat kärsivät porvarihallituksen leikkauksista samalla kun Orpo ja Purra jakavat verohelpotuksia rikkaille. Isot opiskelijaliikkeet protestoivat sekä näkevät hallituksen valheiden läpi ja uusien vaihtoehtojen mahdollisuuden.

Nuorisoalan kattojärjestö Allianssi sekä kansalliset opiskelijaliitot kertoivat alkuvuonna kannanotossaan, että viime syksynä päätetyt sosiaaliturvaleikkaukset kohdistuvat raskaimmin juuri nuoriin ikäluokkiin.

Sosiaaliturvaleikkaukset eivät ole ainoita, jotka kohdistuvat nuoriin. Myös nuorisotyön rahoituksen leikkaukset, ensiasunnon ostajien varainsiirtoverovapauden poisto ja koulutusleikkaukset osoittavat hallituksen todellisen karvan. Työelämäheikennysten vaikutus olisi erityisen tuntuva juuri työuransa alussa oleville nuorille, joiden asema työmarkkina-asema ei useinkaan ole vielä kovin taattu ja tasapainoinen.

Liian kallis arki

Elinkustannusten nousu on ollut ankaraa ja asumiskulut ovat monilla yli kipurajojen ja kohtuuttomalla tasolla. Ammattiin opiskelevien liitto SAKKI ry korostaa, että lyhytnäköiset säästötoimet yleisestä asumistuesta voivat vai-

Paitsi että on vaadittava jo tehtyjä ja suunniteltuja leikkauksia ja heikennyksiä peruttaviksi ja estettäväiksi, on tärkeää puhua vaihtoehtoista.

kuttaa negatiivisesti opiskelijoiden talouteen, hyvinvointiin ja ennen kaikkea siihen, miten paljon aikaa ja energiaa opintoihin on käytettävissä.

”Koulutustasoa ei nosteta sillä, että tehdään täysipäiväisestä opiskelusta nykyistäkin vaikeampaa eikä mielenterveyskriisi ratkea ajamalla nuoret ja opiskelijat velkaantumaan ja tekemään kokopäivätyötä täysipäiväisen opis-

kelun rinnalla”, sanotaan SAKKI ry:n viime syksynä julkaistussa kannanotossa.

Allianssi ja kansalliset opiskelijajärjestöt painottavat huolta siitä, että nuorena koetut toimeentulo-ongelmat ovat merkittävä riski sekä nuorelle itselleen että koko yhteiskunnalle.

Elinkustannuksia on saatava alas määrätietoilla politiikalla – muun muassa vaikuttamalla kustannusketjujen alkuhintoihin sekä säättämällä vuokratkato.

Opiskelijoiden yleislakkovaatimukset

Viime syksynä käynnistyneet oppilaitosvaltauksat saivat mukaan paljon protestoivia opiskelijoita sekä heidän tukijoitaan. Kun silloinen tasavallan presidentti Sauli Niinistö saapui erilliseen tapahtumaan Helsingin yliopistoon valtauksen aikana, opiskelijat huusivat presidentille kovaan ääneen ”Yleislakko nyt!”. Nämä huudot kuuluivat selvästi myös medioiden lähetyskuviin. Viimeksi yleislakko on Suomessa järjestetty vuonna 1956, joten ei ole puhuttakaan siitä että se olisi liian usein käytetty pakkotoimi.

Yleislakosta on puhuttu istuvan hallituksen aikana paljon myös sosiaalisessa mediassa. Samalla somessa jaettavien meemien ja napakoiden kannanottojen merkitys myös nuorten poliittisessa viestinnässä on kasvanut. Meemien kautta kannanotto yhteiskunnallisiin teemoihin ja epäkohtiin tuo aiheet useammalle näkyville ja tarjoavat monille mielekkään vaikuttamisen tavan. Somekanavat toimivat tärkeänä työkaluna tiedon jakamiseksi yhteiskuntaan ja nuoriin kohdistuvista poliittisista suunnitelmista ja toimista sekä kapinamielialan kasvattamiseksi. Tilien kautta nuoret saavat myös vertaistukea ja samaistumispintaa muihin samoin ajatteleviin. Emme ole ajatustemme kanssa yksin.

Paitsi että on vaadittava jo tehtyjä ja suunniteltuja leikkauksia ja heikennyksiä peruttaviksi ja estettäväiksi, on tärkeää puhua vaihtoehtoista. Yksi merkittävä opiskelijoiden ja monien nuorten asemaa parantava iso uudistus olisi Suomen kommunistisen puolueen esittämä Perusturva 1200 -malli, jossa harkinnanvaraista sosiaaliturvajärjestelmää yksinkertaistetaan ja perusturvan tasoa nostetaan lähemmäs Suomelle määriteltyä köyhyysrajaa. Tämä 1200 euron kuukausittainen perusturva myönnettäisiin verotomana kaikille täysi-ikäisille Suomen kansalaisille ja muuten maassa vakituksella asuville ja oleskeluluvan saaneille niissä tilanteissa, joissa heillä ei ole mahdollisuutta osal-

listua työelämään tai saada muutoin riittävää toimeentuloa työtömyyden, opiskelun, sairauden, vanhuuden tai muun synn vuoksi.

Perusturva 1200 -uudistus kustannettaisiin muun muassa kiristämällä pääomiin ja sen tuottoihin kohdistuvaa verotusta, joka on Suomessa miljardiluokalla kevyempää kuin EU-maissa keskimäärin.

Koulutuksen resurssit tarvittavalle tasolle

Vaadimme, että koulujen ryhmäkoot ovat kohtuullisia niin, että opettajien ja ohjaajien suhdeluvut ovat samalla riittävät.

Opiskelijapalvelujen merkitystä ei voida korostaa liikaa. Terveystieteiden, koulukuraattorien ja psykologien läsnäololla ja tuella oppilaitoksissa on mahdollista ennaltaehkäistä ja vähentää oppilaiden ja opiskelijoiden hyvinvointia ja työskentelyä vaikeuttavia ongelmia. Nopea pääsy opiskelijapalveluihin on monien koulutustentijärjestäjien tavoitteissa, mutta käytännössä tästä ideaalitilanteesta ollaan vielä kaukana. Asiaa ei voida ratkaista taianomaisesti odottamalla, vaan se vaatii lisää resursseja opiskelijapalveluihin ja lisää ammatillaisia oppilaitoksiin.

Ammatillisten oppilaitosten ja lukioiden verkon karsiminen lisää eriarvoisuutta. Tämä on huomioitava nyt, kun oppivelvollisuutta pidennettiin. Koulutuspaikkoja on oltava tarjolla kohtuullisen matkan päässä. Samaan aikaan on lisättävä lähiopetusta ja opettajaresursseja opetuksen laadun parantamiseksi. Yhteiskunnallisten aineiden opetusta ja muuta yleisivistävää opetuksellista sisältöä on vahvistettava ammatillisessa koulutuksessa. Mahdollisuus jatko-opintoihin oppivelvollisuuden päättyessä on turvattava myös niille nuorille, joiden opiskelupolku syystä tai toisesta pitkittyy.

Yksityisten rahoittajien ja ministeriön valtaa yliopistoilla lisänyt yliopistolaki on uudistettava. Nykyinen laki on kasvattanut byrokratiaa ja heikentänyt opiskelijoiden, opettajien ja tutkijoiden vaikutusmahdollisuuksia. Yliopistolain uudistamisen ja yliopistojen resurssien lisäämisen ohella pidämme tärkeänä sitä, että jatketaan alueyliopistojen kehittämistä.

Nuorisoala ja opiskelijajärjestöt vetoavat yhdessä sen puolesta, että ministerit, hallituspuolueet ja kansanedustajat näkevät päätöksensä raskaat vaikutukset nuoreen sukupolveen, ottavat vakavissaan niiden kielteiset seuraukset, eivätkä leikkaisi nuorilta enempää. Jo tehdyt leikkaukset on peruttava.

KOMMUNISTINUORET

KOLUMNI

Tarja Kajari

Luokanopettaja, SKP:n eurovaaliehdokas (sit.), Espoo

Oikeudet ja rauha kunniaan

Suomessa työväenliikkeen taisteluiden tuloksena rakennettua hyvinvointia ja palveluita on jo pitkään tuhottu päättäjien toimesta. Asetelma poliittisessa keskustelussa on usein nurinkurinen. Välillä tuntuu, että hyvän elämän ja reilun yhteiskunnan tavoitteita vaaditaan perusteltavan enemmän kuin nyt toteutettavaa työelämän kurjistamista, sosiaaliturvan leikkaamista, aseisiin ja väkivaltaan luottamista sekä hätää kärsiviltä ihmisiltä silmien ummistamista. EU:n talouskuri ja tappavan epäinhimillinen maahanmuuttopolitiikka osoittavat myös unionin kaunistellun ulkokuoren alta paljastuvan todellisuuden synkäksi.

Rikkaita ja suuryrityksiä lukuun ottamatta nykypolitiikasta hyötyjiä on varsin vähän. Vaikka Suomessakin isot puolueet haluavat näyttäytyä aina eläkeläisten ystävänä, ei hallitusten toimesta ole tarjottu ratkaisuja eläkeläistenkään arjessa kohtamiin ongelmiin. Prosentuaalisesti suurin eläketulojen ryhmä on Suomessa vain 1250–1499 euroa kuussa ja elinkustannusten ollessa korkealla, on monien pakko turvautua esimerkiksi ruoka-apuun. Kansaneläkkeet ovat täysimääräisinäkin satoja euroja Euroopan unionin Suomelle määrittämän köyhyysrajan (noin 1400 euroa bruttona kuukaudessa) alapuolella. Julkisten sote-palvelujen riittämättömyys ja resurssipula heikentävät vaarallisesti tarpeellista hoidon- ja avunsaantia.

Eläkeiän nostolla on haluttu pidentää työuria, samalla kun halutaan nuorten valmistuvan koulutuksista yhä nopeammin, mutta ylipäätään tällainen pakkotehostus on epätervettä ja haitallista. Toimeentulon epävarmuus, silpputyöt ja jatkuva ihmisten välisen kilpailun kiristymisen heikentävät jaksamista ja terveyttä. Työtä voitaisiin jakaa - tässä esimerkiksi yleinen työajan lyhentäminen 6 tuntiin päivässä ja 30 tuntiin viikossa ansiotasoa alentamatta olisi tärkeä toimi. Opiskelijoilla on oltava oikeus päätoimiseen opiskeluun ilman pelkoa riittämättömästä toimeentulosta.

Köyhyyden poisto ja palvelujen kuntoon laittaminen vaatii poliittista tahtoa ja panostamista ihmisten hyvinvointiin.

Tänä aikana, kun sosiaaliset ongelmat kasvavat ja kasautuvat yhä useampien harteille sekä elämisen peruskulut ovat kovat, kaivattaisiin juuri vähävaraisia tukevaa poliittista otetta. Sitä otetta eivät kuitenkaan vallanpitäjät aio valita, vaan meidän pitäisi ilmeisesti olla tyytyväisiä siitä, etteivät olot ole vielä kurjemmat.

Puolestaan asevarusteluun käytetään valtavia määriä rahaa ja resursseja niin Suomessa kuin Euroopassakin ja suurvaltojen toimesta. Tukholman rauhaninstituutin viimeisimpien tietojen mukaan asemenoihin käytettiin vuonna 2022 kaikkiaan 2240 miljardia dollaria. Suomen sotilasmenot ovat tänä vuonna lähes 6 miljardia euroa ja samaan aikaan rauhanjärjestöjen melko vaatimattomista avustuksista leikattiin lähes 60 prosenttia. EU:n rauhanrahasto on nimestään huolimatta rahoittamassa asehankintoja. Sodankäyntiin ja sopimisen sijasta aseiden voittoon tähtäävässä varustelussa ei pidä käyttää rauhan nimeä.

Rauhanliikkeen aloitteita ja toimintaa tarvitaan pitämään yllä viestiä väkivallan lopettamisen ja diplomatian tarpeesta sekä vahvistamaan luottamuksen, sopimisen ja kansojen välisen yhteistyön ilmapiiriä yhteiskunnissa.

Jokelan sote-yksikköön minimaaliset palvelut

Keski-Uudenmaan aluevaltuusto päätti huhtikuun alussa Jokelan sote-yksiköstä. Sinne on kaavailtu lääkäriä vain yksi tai kaksi kertaa kuukaudessa sekä kahta sairaanhoitajaa kolmena päivänä viikossa. Vähäistä tarvetta perusteltiin sillä, että ihmiset ovat tottuneet käyttämään muita terveysasemia. Tämä on nurinkurista, kun viime aikoina lääkäriä ei ole ollut ollenkaan.

Lääkäri kerran pari kuussa on täysin riittämätöntä kunnon palvelujen turvaamiseksi. Jokelassa on lähes 7 000 asukasta, joten se vaatisi kyllä useammankin lääkärin. Sairaanhoitajia pitäisi olla paikalla kaikkina arkipäivinä.

Muutkin palvelut ovat riittämättömiä. HUS:n laboratorio ottaa Jokelassa näytteitä vain kaksi tuntia viikossa. Terveysaseman tilat vähenisivät suunnilleen kuudesosaan nykyisestä mikä on vähän.

Esitin, että Jokelan sote-yksikössä on ainakin yksi lääkäri ja kaksi sairaanhoitajaa virka-aikana ja toimintaan varataan riittävät tilat. Valitettavasti esitys hävisi äänin 18–51.

Kiljavan kuntoutuskeskus sai lisää aikaa

Samassa kokouksessa aluevaltuusto päätti antaa lisää aikaa Kiljavan

kuntoutuskeskukselle äänin 41–23. Vastaesitys oli uuden, pienemmän kuntoutussairaalan rakentaminen.

Kiljavan sairaalan omistavat Keusote-kunnat (pl. Pornainen). Tilat on saneerattu vain noin 15 vuotta sitten. Omistajien tarkoitus on edelleen remontoida kiinteistöä ja pitää vuokra silti kohtuullisena. Tähän on hyvät mahdollisuudet. Kiljavan Sairaala Oy on ollut voittoa tuottava yritys.

Väitetään, että Kiljavalla on hukatila, mutta eivät tilavat huoneet tai leveät käytävät ole mikään ongelma, joka pitäisi korjata.

Rakennus on suojeltu rakennusperintölain perusteella eikä sille ole helppo löytää muuta käyttöä. Sitä ei missään tapauksessa ole helppo myydä.

Keusote ei valitettavasti tarkastele asiaa koko julkisen sektorin kannalta vaan ajaa ainoastaan omia säästöjä, jotka eivät välttämättä toteudu. Jos tiloista luovutaan, omistajakuntien tappiot ovat huomattavat, kun vuokratulot jäävät saamatta ja rakennusta on ylläpidettävä tyhjänäkin.

Hyvinvointialueet säästävät kuntien kustannuksella

Sote-uudistuksen yhtenä tavoitteenä on ollut perusterveydenhoidon

vahvistaminen. Lähiterveysasemien mahdollinen lakkautus tai palvelujen merkittävä heikentäminen vaikuttavat päivittäin, ne heikentävät perusterveydenhoitoa.

Pienten terveysasemien neliövuokrat ovat alhaisimmasta päästä eikä niissä myöskään ole erityisiä korjaustarpeita. Säästö Keusotelle on mitätön. Kunnat menettäisivät saman vuokratulon. Julkinen sektori kokonaisuutena ei säästäisi mitään.

Vastuullinen päättäjä tarkastelee julkista taloutta kokonaisuutena eikä lähde osaoptimointiin kuten valtiovarainministeriö ohjeistaa hyvinvointialueita nyt tekemään.

Toimitilojen karsimista on perusteltu säästöjen lisäksi myös henkilöstön vähyydellä. Mutta miten terveysasemien lakkautus toisi lisää työntekijöitä? On myös niin, että moni työntekijä haluaa työskennellä lähellä asuinpaikkaansa eikä työmatkan pidentyminen välttämättä houkuttele.

Tiloista päätettävä kuntien kanssa

Keusoten palveluverkkosuunnitelmassa esitetään monessa kohdassa olemassa olevien rakennusten korvaamista uudisrakennuksilla, esimerkkinä Kiljavan kuntoutuskeskus ja Mäntsälän Kotokartano.

Hyvinkääläiset ja tuusulalaiset vetosivat tammikuussa Keusoten aluevaltuustoon Sandelininkadun sekä Jokelan ja Kellokosken terveysasemien jatkamisen puolesta. Kuva: Olli Savela.

Tässä on kaksi seikkaa, jotka tulisi ottaa tarkasti huomioon ennen kuin tällaisia päätöksiä tehdään.

Ensinnäkin, uudisrakentamisesta yleensä seuraa, että kuntien omistamat tilat korvataan yksityisten kiinteistösijoittajien omistamilla tiloilla, koska Keusotella ei ole varaa isoihin investointeihin. Vaihtoehto olisi kuntien omistamien tilojen kunnostus, mutta sitä Keusote ei ole halunnut selvittää kuntien kanssa.

Toiseksi, vanhojen rakennusten hylkääminen ja uusien rakentaminen tilalle ei ole ekologisesti viisasta. Se johtaa luonnonvarojen tarpeettomaan kulutukseen. Melkein aina on mahdollista peruskorjata vanha rakennus uuden veroiseksi.

Toimitilojen käyttö on Keusotessa jo nyt Suomen tehokkainta. Maakuntien tilakeskuksen kokoamien tietokantojen mukaan Keski-Uudellamaalla oli viime vuoden lopussa kaikista hyvinvointialueista käytössään vähiten toimitiloja eli 1,35 neliötä asukasta kohti, kun koko

maan keskiarvo oli kaksi neliötä.

Toisaalta Keusoten vuokrataso oli yksi kaikkein korkeimmista, keskimäärin 18 euroa neliöltä, kun keskiarvo koko maassa oli 15 euroa neliöltä. Vuokratason alenemisesta olisi varmasti mahdollista neuvotella kuntien ja muiden vuokranantajien kanssa ja saada sitä kautta säästöjä.

Kuntien lausunnot palveluverkkosuunnitelmasta olivat kauttaaltaan hyvin kriittisiä. Muun muassa Järvenpää ja Tuusula olivat sitä mieltä, ettei yhtään sote-yksikköä pitäisi lakkauttaa 3–5 vuoden kuluessa.

Sain tammikuussa läpi esityksen, että palveluverkkosuunnitelmaa konkreettisempi toimitilaohjelma tuodaan aluevaltuuston päätettäväksi. Sen jälkeen siitä ei ole mitään kuulunutkaan. Ilmeisesti koko ohjelmaa ei laadittakaan.

OLLI SAVELA
Keusoten aluevaltuuston ja -hallituksen jäsen (vas.)

Hyvinkääläiset puolustivat terveysasemaansa

Ennen Keski-Uudenmaan aluevaltuuston kokousta tammikuussa valtuustoryhmille luovutettiin yli 2 200 ihmisen allekirjoittama adressi, jossa vaaditaan Hyvinkään terveysaseman säilyttämistä keskustassa Sandelininkadulla sen sijaan, että se siirrettäisiin kauas pois keskustasta sairaalanmälle.

Huhtikuun alussa aluevaltuusto päätti kuitenkin terveysaseman siirtämisestä. Esitin kokouksessa, että päätökset terveysasemasta tehdään vasta sen jälkeen, kun on selvitetty yhteistyössä Hyvinkään kaupungin kanssa eri tilavaihtoehtoja kaupungin keskustassa kustannuslaskelmineen ja käyty neuvottelut Sandelininkadun terveysaseman kunnostamisesta ja peruskorjauksesta.

Esitys hävisi valitettavasti äänin 19–47.

Useat seikat puoltavat terveysaseman säilyttämistä kaupungin keskustassa.

Monet ikäihmiset ovat tarkoituksella hakeutuneet asumaan lähelle keskustan palveluita. Hyvinkään keskustassa on korkea terveydenhuollon tarvekerroin, se on koko Keusote-alueen korkein ja peräti 18 prosenttia valtakunnan keskiarvoa korkeampi.

Sandelininkadun terveysasema on helposti saavutettavissa, monille myös kävelen. Autoille on hyvin parkkipaikkoja eikä pysäköinnistä tarvitse maksaa. Lähimmät bussipysäkit Kauppakadulla ovat noin 200 metrin päässä eikä mikään estä kehittämästä bussi- ja palvelubussiliikennettä.

Mitä tilojen puutteisiin tulee, terveysaseman peruskorjaus sisältyy kaupungin investointisuunnitelmaan. Väistötiloja löytyy viereisestä tyhjillään olevasta parantolarakennuksesta, jossa oli vastaanottoja vielä muutama vuosi sitten.

Jos/kun Sandelininkadusta luovutaan, rakennus todennäköisesti puretaan ja tontti myydään. Toinen vaihtoehto on rakennuksen myyminen yksityiselle, joka kenties perustaa sinne hoitokodin.

Hyvinkään kaupungin kanssa ei ole käyty mitään neuvotteluja terveysaseman sijainnista ja eri vaihtoehtoista. Kaupunki on edelleen valmis selvittämään eri vaihtoehtoja terveysaseman säilyttämiseksi keskustassa.

Jos terveysasema siirretään sairaalaan, kasvaa myös riski siihen, että HUS lopettaa kauppakeskus Willassa sijaitsevan laboratorionsa, eikä siitä päästä Keusote vaan HUS.

On myös selvää, että terveysaseman siirtäminen pois keskustasta hyödyttää eniten yksityisiä terveysasemia.

OLLI SAVELA

spartacus-säätiö

spartacus-saatio.fi • Olemme myös Instagramissa, Facebookissa ja Threadsissä!

Spartacus-säätiö on vuonna 1989 rekisteröity säätiö, jonka tarkoituksena on edistää ja tukea kommunistisen ja työväenliikkeen poliittista, opinto- ja tutkimus-, kulttuuri-, tiedotus- ja kansainvälistä toimintaa. Säätiö on Fingon jäsenjärjestö sekä järjestää solidaarisuusprojekteja, hankkeita, tutkimus- ja opintoprojekteja sekä rahankeräyksiä.

desili.fi

Luokkakantaista sivistystä, maailmaa muuttavaa opiskelua

Demokraattinen sivistysliitto on vasemmistolainen sivistysjärjestö, joka ylläpitää omaa opintokeskusta. Keskeisiä periaatteitamme ovat maailmanlaajuinen solidaarisuus, sosiaalinen ja taloudellinen oikeudenmukaisuus sekä rauhan, humanismin ja sosialismin aatteet.

Marx-opisto on kaikille työväenliikkeessä toimimisesta kiinnostuneille avoin DSL:n opintokeskuksen viikonloppukurssi, jossa opiskellaan marxilaista teoriaa ja käytännön toimintaa. Kurssi järjestetään kaksi kertaa vuodessa, talvella ja kesällä.

Tutustu lisää:
desili.fi/marxopisto

Syyt Ukrainan sodan takana

Tähän juttuun on poimittu otteita Jari Karttusen Tiedonantajassa julkaistusta kolmiosaisesta artikkelisarjasta ”Ukrainan sota ja syyt sen takana”. Artikkelisarja on luettavissa kokonaisuudessaan osoitteessa: desili.fi/materiaalipankki

Ukrainan sota on modernin Euroopan laajin sota sitten toisen maailmansodan. Sota on globaalistikin merkittävä, sillä sen osana on syntynyt vakavin suurvaltojen välinen yhteenlörmäys vuosikymmeniin. Suomessa asemoituminen tähän sotaan on ollut pääosin voimakkaasti Venäjän tuomitsevaa ja siihen on heijastettu runsaasti omia kansallisia traumoja.

Tämän vastakohtana on eräiden yhteiskunnan äärilaidan edustajien näkemykset, joiden mukaan Venäjän hyökkäys on sekä oikeutettu että pakollinen. Näiden ääripäiden välissä on Suomen kommunistisen puolueen kaltaisia tahoja, jotka ovat kyenneet pitämään asiassa neutraa-

lin ja analyttisen näkökannan.

Tämän tekstin on määrä tarjota analyttinen näkökanta Ukrainan sodaksi kutsutun sotilaallisen konfliktin sisältöön ja syihin. Tämän analyysin johtopäätökset eivät välttämättä miellytä kumpaakaan ääripäätä. Analyysini ei myöskään käsittele asiaa juurikaan moraalisien tai humanististen näkökantojen perspektiivistä, sillä kysymykset oikeasta ja väärästä tekevät asian analyttisestä käsittelystä hyvin vaikeaa.

Jotta asiasta ei jäisi epäselvyyttä, niin on syytä todeta perusasiat. Käytettävissä olevan luotettavan todistusaineiston valossa on nähtävissä, että Ukrainan sodan näkyvin

ja verisin vaihe on seurausta Venäjän poliittisen johdon päätöksestä lähettää Venäjän sotavoimat Ukrainan kansainvälisesti tunnustettujen rajojen ylitse.

Olisi kuitenkin karkea yksinkertaistus päätyä läntiseen johtopäätökseen, jonka mukaan Venäjä toimii ilman logiikkaa tai ettei lännellä ole roolia tilanteen kehittämisessä. Tällainen ajattelu soveltuu osaksi läntistä propagandaa ja siksi sitä laajasti käytetäänkin läntisessä valtamediassa. Se ei kuitenkaan riitä kuvaamaan sitä monimutkaista talous ja suurvaltapoliittista peliä, joka johti Venäjän tekemään siirtoon.

Vastaavasti on tärkeä tähdentää, että ne jotka pyrkivät selittämään sodan syttymisen pelkän länsimaisen toiminnan ja Venäjän siihen reagoimisen avulla huijaavat itseään. Venäjän johdon reaktiot olivat sen omia ja vaikka länsi olikin mukana luomassa niitä taustatekijöitä, jotka vaikuttivat sodan alkamiseen, ei tämä vähennä Venäjän vastuuta.

Taloudelliset näkökulmat

Paras ja vähemmän julkisuudessa esillä pidetty lähtökohta tarkastella sodan syitä kumpuaa marxilaisesta ja Leninin esittämästä imperialismiteoriasta sekä globaalin

kapitalistisen talousjärjestelmän rakenteista. Tästä lähtökohdasta katsoen sodan syyt löytyvät Venäjää hallitsevan taloudellisen eliitin pyrkimyksistä oman imperialistisen nautintoalueensa ylläpitämiseen. Tällä imperialistisella taloudellisella eliitillä tarkoitan enemmän silovikkejä ja poliittista johtoa kuin varsinaisia oligarkkeja, jotka eivät välttämättä kokeneet suurta tarvetta interventiolle, sillä se riskeerasi monien taloudelliset intressit, joita he olivat rakentaneet myös Venäjän nautintoalueen ulkopuolelle.

Venäjän ”erikoisoperaation” päämäärä oli jälkikäteen tarkasteltuna melkoisen selvä. Tarcoitus oli nopealla sodalla kaataa Ukrainan hallitus ja asettaa tilalle sopivan myötämielinen hallitus, joka paikalle jäävien ve-

Leninin imperialismiteorian lähtökohdasta sodan syyt löytyvät Venäjää hallitsevan taloudellisen eliitin pyrkimyksistä oman imperialistisen nautintoalueensa ylläpitämiseen.

näläisten turvallisuusjoukkojen avulla kykenisi viemään Ukrainan turvallisesti takaisin osaksi Venäjän hallitsemaa valtapiiriä. Samalla olisi poistettu vangitsemalla tai muilla keinoin merkittävimmät Venäjän vastaiset poliittiset toimijat maasta. Lisäksi olisi otettu haltuun riittävästi aluetta, jotta Krimin niemimaan logistiset ongelmat tulisivat ratkaistua sekä laitettaisiin uusi hallitus tunnustamaan Krimin siirtyminen Venäjän alaisuuteen. Tämä olisi kätevästi paketoitunut loppuun Krimin miehityksen. Samalla operaatiolla olisi tuettu sekä vallattu riittävästi Donbassin aluetta, niin että vastaavalla tavalla Ukrainan sisällissota olisi voitu ratkaista kansantasavaltojen joukkojen voitoksi.

On melkoisen selvää, ettei Venäjä kykene enää toteuttamaan tämän sodan alkuperäistä päämäärää, eli Ukrainan talousalueen ottamista takaisin omaan kontrolliinsa ainakaan kokonaisuudessaan. Tämän johdosta Venäjä käyttää aloittamaansa erikoisoperaatiota saavuttaakseen toissijaisia tavoitteita Krimin ja Donbassin suhteen. Maareitti Krimille sillä on toistaiseksi hallussaan, ja Donbassin alueen miehittäminen sekä jäätyneen konfliktin aikaansaaminen on edelleen mahdollisesti saavutettavissa oleva tavoite. Ukrainan armeijan romahtaminen ajan kuluessa voisi tarjota mahdollisuuksia tätäkin laajempiin saavutuksiin. Tämä ”voitto” on

määrä ostaa riittävällä määrällä Venäjän ja Ukrainan työväenluokan verta.

Lännen, ja ennen kaikkea USA:n kannalta Venäjän romahtaminen taasen poistaisi imperialistisesta pelistä yhden vastapelurin ja mahdollistaisi keskittymisen vakavampaan kilpailijaan eli Kiinaan. Monet tahot lännessä näkivät Kiinan taloudellisessa kehityksessä uhkan läntiselle hegemonialle jo ennen sen toteutumista. Osa heistä koki pitkään Venäjän mahdolliseksi liittolaiseksi Kiinan vallan kasvua vastaan, sillä Venäjä kuitenkin oli osin eurooppalainen, oikeistolainen ja kapitalistinen. Näin ei kuitenkaan käynyt, ja pikemminkin vaikuttaa, että Venäjästä on tullut Kiinan liittolainen globaalissa pelissä. Siksi heikko romahtanut Venäjä on lännelle nykyisin suotuisampi kuin vahva ja Kiinan kumppanina toimiva Venäjä.

Uusi suuri peli / suuri kylmä sota

Laajuudestaan ja tuhoisuudestaan huolimatta Ukrainan sota on lopulta pelkkä sivunäytös siinä todellisessa imperialistisessa kamppailussa, jota maailmalla käydään. Täytyy muistaa, että maailmamme elää tällä hetkellä imperialistisen vaiheen kapitalismia, jonka enemmän tai vähemmän väijäämätön seuraus on imperialistinen sota imperialististen valtojen välillä.

Tämän johdosta ei lopulta ole mikään yllätys, että kilpailevat kapitalistiset leirit käyvät toistensa kimppuun poliittisesti, taloudellisesti ja lopulta sotilaallisesti oikeudesta hallita tiettyjen alueiden resursseja, markkinoita ja taloutta. Mikäli kapitalistinen järjestelmä pysyy pystyssä, ei seuraava suuri konflikti ole lännen ja Venäjän sekundaarisen imperiumin välillä. Se tulee olemaan suhteellisesti heikkenevän lännen ja sen haastajaksi nousseen Kiinan ja sen liittolaisten välillä. Jo nykyisessä konfliktissa on merkkejä maailman ryhmittäytymisestä näiden jakolinjojen mukaan.

JARI KARTTUNEN
Demokraattisen sivistysliiton pääsihteeri, SKP:n eurovaalehdokas, Vantaa

Kuva: Jiri Mäntysalo.

SKP:n Uudenmaan piirijärjestö – mukaan kutsuvaa punaista toimintaa toimeentulon, rauhan ja ympäristön puolesta!

Suomessa tarvitaan rakenteellisia yhteiskunnallisia muutoksia, suunnitelmallista toimintaa ja luokkataistelua oikeistolaisten voimia, suuren rahan valtaa ja kapitalismia vastaan.

Tervetuloa tutustumaan uusmaalaisiin kommunisteihin!

Kommunisteilla on toimintaa ja osastoja usealla eri paikkakunnalla Uudellamaalla. Jos omaa paikkakuntaasi tai aluetta ei listalta löydy, niin ota suoraan yhteyttä piirisihteerimme Heikki Ekmaniin skp.uusimaa@skp.fi

skp.fi ja laitetaan toiminta yhdessä käyntiin!

Jos olet nuori (13-34-vuotias) olet tervetullut Kommunistinuorten toimintaan!

Yhteystiedot

Puheenjohtaja Jiri Mäntysalo
jiri.mantysalo@desili.fi

Piirisihteerit Heikki Ekman
040 259 7283
skp.uusimaa@skp.fi

Piiritoimisto

SKP:n Uudenmaan piirijärjestö
Viljatie 4 B 3. kerros
00700 Helsinki
skp.uusimaa@skp.fi
Y-tunnus: 0252195-0

Pankkiyhteys: Nordea
FI55 1220 3000 2672 90

Puolueosastot

- Espoo (Kivenlahden, Matinkylän, Olarin ja Viherlaakson osastot) • Hanko • Hyvinkää
- Järvenpää • Karkkila
- Kerava (Korson osasto)
- Kirkkonummi
- Lohja (Virkkalan osasto)
- Itä-Uusimaa (Porvoon osasto)
- Nurmijärvi (Lepsämän osasto)
- Raasepori (Karjaan-Pohjan, Fiskarsin ja Pinjaisten osastot – Karis-Pojo, Fiskars och Billnäs avdelningar) • Sipoo (Talman osasto) • Tuusula (Jokelan osasto) • Vantaa (Friherrsin, Hakunilan, Korson, Länsi-Vantaan, Rekolan ja Tikkurilan osastot)

Vapaa Palestiina!

Palestiina on ollut Israelin rasistisen ja kolonialistisen sorron ja miehityksen alainen jo useiden sukupolvien ajan.

Israelin hirvittävä yli 70 vuotta kestänyt laiton Palestiinan miehitys ja siihen liittyvä väkivalta kiihdytti vauhtiaan jälleen loppuvuodesta 2023. Kansanmurhan tunnusmerkistön täyttävä silmitön tuho ja tappaminen on järkyttänyt ympäri maailmaa. EU:n, Yhdysvaltojen ja muiden niin sanottujen länsimaiden horjumaton tuki Israelin rasistiselle apartheid-hallinnolle kuitenkin jatkuu kansalaistensa vastalauseista huolimatta.

Mitä pitäisi tehdä?

Toisin kuin usein kuulee väitettävän, Palestiinan tilanne ei ole niin monimutkainen, etteikö sitä voisi ratkaista. Ihmiset, jotka tietävät yhteisen voimansa, ovat päättäneet tarttua toimeen. Suomesta ja maailmalta löytyy useita or-

ganisaatioita, yhdistyksiä ja ryhmiä, jotka toimivat muutoksen aikaansaamiseksi. Kansainvälisesti tunnetuin on varmaankin palestiinalaisvetoinen Boycott, Divestment, Sanctions (BDS) -liike, joka on vuodesta 2005 alkaen – Etelä-Afrikan apartheidin vastaisen taistelun inspiroimana – kutsunut maailmaa boikotoimaan, deinvestoimaan ja sanktioimaan Israelia. Suomeen vuonna 2009 haaran perustanut ICAHD (Israeli Committee Against House Demolitions, israelilainen komitea talojen tuhoamista vastaan) oli ensimmäinen israelilainen järjestö, joka kannatti boikotteja. Vuonna 1976 perustettu Arabikansojen ystävyysseura (AKYS) tekee työtä mm. kehitysyhteistyön ja hätäavun parissa. Sumud – Suomen Palestiina verkosto toimii aktiivisesti mielenosoitusten ja muiden tapahtumien jär-

jestämisessä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa.

Tulokulmia on erilaisia, mutta tavoite on yhteinen: Israelin miehityksen ja kolonisaation Palestiinassa on loputtava; Israelin tulee tunnustaa alueella asuvien arabien kansalaisoikeudet; ja palestiinalaisten pakolaisten oikeutta palata koteihinsa ja kiinteistöihinsä pitää suojella ja edesauttaa.

Kenen pitäisi toimia?

Palestiinan vapauden puolesta taistelevat ihmiset vaativat toimintaa YK:n ja EU:n kaltaisilta korkean tason toimijoilta, kaikilta maailman valtioilta, yrityksiltä ja yhteisöiltä sekä yksittäisiltä ihmisiltä.

Yhdistyneet kansakunnat on jo vuonna 1982 päätöslauselmassaan todennut nimeltä mainiten palestiinalaisilla (kuin myös muilla ulkomaisen ja koloniaalisen vallan alla olevilla kansoilla) olevan luovuttamaton oikeus itsemääräämiseen, jonka puolesta kamppailu kaikin mahdollisin – myös aseellisin – keinoin on laillista. Tästä ja monista muista päätöslauselmista huolimatta YK ei ole kyennyt toimimaan käytännössä Palestiinan vapautuksen puolesta. Jotta Yhdistyneisiin kansakuntiin kohdistuvat vaatimukset voisivat toteutua, täytyy painetta suunnata myös niihin valtiolisiin toimijoihin, jotka estävät

YK:n toimimisen kansainvälisen lain mukaisesti.

Lähes kaikki ns. länsimaat ovat jatkuvasti tukeneet Israelin rasistista politiikkaa. Suurin ongelma on Yhdysvallat, joka käyttää valtavia resurssejaan Israelin rahoittamiseen ja aseistamiseen. USA:n kansalaisten protestoinnin tueksi on mahdollista vedota amerikkalaisiin poliitikoihin esimerkiksi Amnesty Internationalin vetoomusten kautta. Yhdysvaltojen peesissä uskollisena kulkevat Kanada ja Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot, joihin kaikkiin tulee myös suunnata painetta. Monet ns. länsimaat ovat kieltäneet BDS-liikkeen tukemisen tai ottaneet käyttöön järjestöjä antisemitismien määritelmiä, jossa kaikki Israelin valtioon kohdistuva kritiikki määritellään antisemitismiksi; kaikkia tällaisia toimia kansalaisten demokraattisten oikeuksien rajoittamisesta tulee myös vastustaa.

BDS-liikkeen tukeminen ja sen ohjeiden seuraaminen on yksi keskeisimpiä keinoja luoda painetta yrityksiin ja muihin organisaatioihin. Israelin laittomasti miehittämällä alueella toimiville yrityksille tulee yksinkertaisesti ja selkeästi kommunikoida heidän toimintansa kestävämmäksi. Kun yritykset viimein hylkäävät Israelin voittonsa menetyksen pelossa, Israelin taloudelliset mahdollisuudet jatkaa palestiinalaisiin kohdistuvia hirmutekojaan pienenevät. Myös kaikkien israelilaisten tuotteiden boikotointi vaikuttaa suoraan Israelin valtion varoihin. Boikotoinnin voimasta on todisteita aivan lähihistoriasta: Etelä-Afrikan apartheidin vastaiset boikotit vaikuttivat osaltaan apartheid-järjestelmän lopulliseen purkamiseen.

Myös kulttuurinen muutos tarvitaan. Esimerkiksi Arabikansojen ystävyysseuran tai Instagramista

löytyvän Palivoicesfin-tilin työarabeihin kohdistuvien stereotyyppien oikaisemisesta on tärkeää ja meitä kaikkia koskevaa työtä. Suomessakin yleisesti hyväksytty narratiivi Palestiinasta ja Israelista pitää haastaa, sillä sitä käytetään hämärtämään, oikeuttamaan ja säilyttämään palestiinalaisia alistavia valta-asetelmia. Kaikki julkinen keskustelu ja sosiaalisessa mediassa toimiminen Palestiinan tilanteen puolesta auttaa hälventämään tätä savuverhoa. Mutta on myös äärimmäisen tärkeää pitää kiinni horjumattomista syrjimättömyyden periaatteista: minkäänlaista etniseen taustaan tai uskontoon perustuvaa syrjintää, kuten antisemitismia tai islamofobiaa, ei voi suvaita, hyväksyä tai puolustaa.

Ihmiset – tavalliset kansalaiset, aktivistit, asiantuntijat – kaikkialla maailmassa, jotka ymmärtävät Palestiinan tilanteen ja sen kestävämmäksi, ovat avainasemassa Israelin laittoman miehityksen ja apartheidin korvaamisessa kansainvälistä oikeutta kunnioittavalla demokraattisella järjestelmällä, sillä muutos ei tule tapahtumaan ilman Israelin ulkopuolelta tulevaa painostusta.

INARI PORKKA
Kuvataiteilija

Miriam Yoo – Free Palestine. Lähde: againstapartheid.art

Ta ett steg mot en bättre värld och gå med i FKP!

Medlemskap i Finlands kommunistiska parti (FKP) är ett uttalande mot diskriminering, sexism, rasism och kapitalismens dominans. Idag berövar kapitalismen och nedskärningspolitiken människan och naturen. Imorgon är det annorlunda.

Vi som kommunisterna i Nyland vill främja de svenskspråkigas rättigheter att använda sitt modersmål samt den finlands-svenska kulturen och det nordiska samarbetet. Svenskans ställning bör förbättras språkpolitiskt i skolor, i arbetsplatser och i övrigt samhälle så att människor skulle ha bredare kunskaper på svenska. Integrationsmöjligheterna på svenska bör erbjudas mer för invandrare i Nyland.

I vår grupp av kamrater, aktivister är du involverad i att förändra världen med oss, i att försvara allas värdighet, miljö och

de missgynnade, i att agera mot kapitalismen.

Kampen för en bättre värld är möjlig och den utmanar oss att arbeta varje dag. Förändringar växer på gatorna, i protester, i kommuner och i föreningar. Där vi jobbar tillsammans.

Den politiska eliten äger inte politik. Att påverka är inte begränsat till riksdagen eller börsbolag. Personlig är politisk. Radikal förändring växer från bultande hjärtan.

En annan värld är möjlig. Den bygger på samarbete, humanism och klassmedvetenhet. De nuvarande strukturerna räcker inte, så vi vill förändra dem och skapa en ny sorts levande modell av socialism.

Take a step towards a better world and join CPF!

Membership in Communist Party of Finland (CPF) is a statement against discrimination, sexism,

racism and the dominance of capital. Today, capitalism and austerity policies deprive people and nature. Tomorrow it's different.

In our group of comrades, activists you are involved in changing the world with us, in defending everyone's dignity, environment and the disadvantaged, in acting against capitalism. The fight for a better world is possible and it challenges us to work every day. Changes are growing on the streets, in protests, in municipalities and in associations. Where we work together.

The political elite does not own politics. Influencing is not limited to the parliament or listed companies. Personal is political. Radical change grows from beating hearts.

Another world is possible. It is based on co-operation, humanism and class-consciousness. The current structures are not enough, so we want to change them and create a new kind of living model of socialism.

Punaisinta nuorisotoimintaa - liity mukaan! kommunistinuoret.fi